

Nej, det er jo slet ikke det, det her handler om, for loven er lige for alle her. Loven gælder for alle, også 28-års-reglen, og der skelnes ikke. Så grundlovens paragraffer bliver overholdt. Der er en ting, fru Elsebeth Gerner kan være sikker på, som jeg i hvert fald føler mig tryk ved, og som jeg ved, at Venstre også føler sig tryk ved, og det er, at det her er blevet tjekket. Man fremsætter ikke et lovforslag, der er grundlovsstridigt, vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner.

Til fru Bodil Kornbek, der beder om dokumentation vedrørende tvangsægteskaber: Jeg må igen for det første pointere – og det er også et svar til hr. Kamal Qureshi – at mit udgangspunkt er, at allerede ét indgået tvangsægteskab er et for meget. Det tror jeg faktisk heller ikke med det, vore hjerter fælles brænder for, at vi kan blive uenige om. Det tror jeg at vi er helt enige om.

Så tror jeg faktisk også – jeg hørte i hvert fald fru Bodil Kornbek sige det herfra – at der er nogle gråzoner. Men med udgangspunkt i, at ét tvangsægteskab er et for meget, så må vi også mødes et sted. Og når jeg skal dokumentere det, kan jeg sige, at i halvdelen af sagerne har det med nærtbeslægtet ægtefællesammenføring været en af de medvirkende årsager.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen og derefter hr. Søren Søndergaard, begge for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg undskylder, men jeg synes ikke, at jeg fik et svar. Som sagt står der i grundlovens § 70, at der ikke må diskrimineres på baggrund af afstamning. I bemærkningerne til det her lovforslag står der:

»Det foreslås på den baggrund, at tidligere ægtefællesammenføringer i ægtefællernes nære familie skal tale for, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke anses for indgået eller etableret efter parternes eget ønske.«

Det betyder helt konkret, at hvis jeg er så uheldig, at mine forældre er blevet familiesammenført, eller hvis jeg har en søster, der er blevet det, behandles jeg anderledes end en statsborger, hvis familie har holdt sig herhjemme og sørget for at gifte sig dansk. Det kalder jeg diskrimination på baggrund af afstamning.

Kl. 17.00

Jeg vil også gerne have ministerens synspunkt på det på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver lige nødt til at fortælle fru Irene Simonsen, at det er sket, at der er blevet fremsat grundlovsstridige forslag her i Folketinget. Det er faktisk også sket flere gange, at de er blevet vedtaget, og det er jo næsten endnu værre. Men det er nok ikke sidste gang, at det er sket. Nu får vi jo se.

Men hvis Enhedslisten og Venstre, på trods af hvordan Venstre stemte i de der år fra 1993 og frem til 2001, er enige om, at det, det gælder om, er at hjælpe ofrene og gøre ofrene stærke nok til at bryde ud og helst hjælpe dem, før de bliver ofre, nemlig hjælpe dem på det tidspunkt, hvor de er i stand til at sige nej, hvilket jo er det vigtigste – gennem pigeclubber og styrkelse af dem osv. – hvad er så grunden til, at man fremsætter et forslag, der skal ramme en hel masse, der ikke er ofre og ikke har noget problem? Det er det, forslaget går ud på.

Der er nogle, der bliver indført i et tvangsægteskab. Der skal være straf til dem, der er ansvarlige for det, og der skal være hjælp til dem, der er ofre. Men hvorfor lave et forslag, der rammer en masse mennesker, som ikke har noget med tvangsægteskab at gøre, men som bare gifter sig af kærlighed, fordi de kan lide hinanden? Er det Venstres normale retspolitiske opfattelse, og hvornår bliver den så udstrakt til andre områder af livet?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek

Der er altså ingen dokumentation for, hvor stor en andel de her tvangsægteskaber udgør. Fru Irene Simonsen siger: Hvis der bare er ét, så er det et for meget. Det er korrekt. Tvangsægteskaber tager vi selvfølgelig afstand fra.

Men det er godt nok en voldsom lovgivning, altså at man, hvis problemstillingen er så lille – man kender i øvrigt slet ikke omfanget af den – så fremsætter et forslag, som i den grad kommer til at ramme en stor, stor gruppe mennesker. Høringssvarene tager skarpt afstand fra den måde, det bliver håndteret på.

Jeg er klar over, at Venstre i sine handlingsplaner også forsøger at målrette indsatsen. Det mener jeg virkelig man skulle sætte endnu større fokus på og sige: Det her skal vi til livs.

Men at lave en lovgivning uden nogen form for dokumentation med sådan et indhold vil jeg skarpt tage afstand fra, det vil jeg sige. Det er altså ikke nok at fornemme og føle og formode.